

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΠΙΘΑΝΕΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

The Action Plan _Law vs. Code_ AI generated image on Nano Banana Pro_Prompted by V. Ginos

Κεντρική Εισήγηση |
Γιάννης Μαραγκουδάκης,
Διευθυντής Νομικής
Υπηρεσίας Οργανισμού
Συλλογικής Διαχείρισης
ΑΠΟΛΛΩΝ

Είναι μεγάλη χαρά που βρίσκομαι εδώ. Σας καλωσορίζω όλους. Ελπίζω να απολαμβάνετε τη διαμονή σας στην ηλιόλουστη Αθήνα. Μεταξύ άλλων, είμαι ο Διευθυντής της Νομικής Υπηρεσίας του «Απόλλωνα» και της «Αυτοδιαχείρισης», δηλαδή δύο μεγάλων Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (ΟΣΔ), που διαχειρίζονται τα συγγενικά δικαιώματα των μουσικών και τα πνευματικά δικαιώματα συνθετών, στιχουργών και εκδοτών εδώ στην Ελλάδα.

Γιάννης Μαραγκουδάκης

Ευχαριστώ την οργανωτική επιτροπή της Διεθνούς Ομοσπονδίας Μουσικών (FIM) και τον «Απόλλωνα» για την εμπιστοσύνη τους να παρουσιάσω την κεντρική ομιλία σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα ενός διεθνούς συνεδρίου, όπως οι πιθανές νομοθετικές λύσεις για την Τεχνητή Νοημοσύνη (ΤΝ). Δεν συνηθίζω να μιλάω από κείμενο, αλλά μου ζητήθηκε να ετοιμάσω ένα κείμενο λόγω της πολυπλοκότητας των ζητημάτων που τίθενται και για να διευκολύνω τους διερμηνείς, οπότε θα παραμείνω στο κείμενο.

Νομοθετικές λύσεις λοιπόν... Για να πω την αλήθεια, έχοντας σπουδάσει, μεταξύ άλλων, Φιλοσοφία του Δικαίου, μπήκα στον πειρασμό να εκφωνήσω μια πιο φιλοσοφική ομιλία. Ωστόσο, ανεξάρτητα από τη νομική φύση των έργων που παράγονται από ΤΝ ή την πρόβλεψη ενός νέου δικαιώματος χρήσης δεδομένων για την εκπαίδευση των μηχανών, η πραγματικότητα επιβάλλει πρακτικές λύσεις. Και τελικά, το δίκαιο ορίζεται ως πρακτική φιλοσοφία.

Γιατί όμως να προτείνουμε νομοθετικές λύσεις εξ αρχής;

Δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε την ικανότητα της αγοράς να αυτορρυθμιστεί, όπως υπονοούν πολλοί βασικοί παίκτες; Δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε την καλή πίστη των πλατφορμών ΤΝ, οι οποίες δεν θα διανοούνταν να χρησιμοποιήσουν μεταδεδομένα προστατευόμενα από την πνευματική ιδιοκτησία για να εκπαιδεύσουν τα συστήματά τους χωρίς την προηγούμενη ρητή συγκατάθεση των δικαιούχων και μόνο κατόπιν δίκαιης αμοιβής τους; Ή τις καλές προθέσεις των τελικών χρηστών, οι οποίοι, προκειμένου να επωφεληθούν από την προστιθέμενη αξία της μουσικής για να αυξήσουν το κέρδος τους, επιλέγουν τη φθηνότερη μηχανική δημιουργία έναντι του καλλιτέχνη, του οποίου τη μουσική εκμεταλλεύονταν για πολλά χρόνια πριν τη διάδοση της ΤΝ;

Οι απαντήσεις είναι προφανείς. Επομένως, οι νομοθετικές λύσεις, κατά την άποψή μου, βασίζονται σε τρεις πυλώνες: Διαφάνεια, Συναινεση και Αποζημίωση. Αλλά ας ξεκινήσουμε αντίστροφα:

Κατά την αντίληψή μου, για να το θέσω συνοπτικά, η μόνη βιώσιμη λύση είναι η εισαγωγή ενός τέλους αδειοδότησης ή ενός δικαιώματος αποζημίωσης (εύλογης αμοιβής) ή η πρόβλεψη αμοιβής βάσει αμοιβολογίου - ανάλογα με τα απόλυτα ή σχετικά δικαιώματα που αποδίδονται στους δικαιούχους σε κάθε δικαιοδοσία - το οποίο θα είναι ανεκχώρητο, αμεταβίβαστο, υποκείμενο σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση ή συλλογική άδεια διευρυμένης ισχύος (θα συζητήσουμε γι' αυτό αργότερα) από τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης (ΟΣΔ). Υπό τον ρητό περιορισμό ότι οι εκδότες ή οι παραγωγοί δεν θα μπορούν να αδειοδοτούν περιεχόμενο ΤΝ αυτόνομα, ήτοι χωρίς τη ρητή συγκατάθεση των δικαιούχων που εκπροσωπούν (θα έχουμε την ευκαιρία να το συζητήσουμε αυτό διεξοδικώς στη συνέχεια).

Θα πρέπει να επιβληθεί τόσο εις βάρος των εταιρειών τεχνολογίας και των πλατφορμών ΤΝ για τη χρήση των μεταδεδομένων (input) για την εκπαίδευση των μηχανών, όσο και εις βάρος των τελικών χρηστών, ιδίως των ραδιοτηλεοπτικών φορέων, για το παραγόμενο προϊόν αυτόνομης ΤΝ (generative AI output).

Ένα τέλος αδειοδότησης ως αποζημίωση (εύλογη αμοιβή) για το input, καταβλητέο από τις εταιρείες και τις πλατφόρμες ΤΝ προς μια κοινωνία ΟΣΔ δικαιούχων σε εθνικό επίπεδο και διανεμητέο μεταξύ τους είτε κατόπιν συμφωνίας των κοινωνιών είτε βάσει δικαστικής απόφασης επί διαφωνίας. Μια εύλογη αμοιβή που θα αφορά σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων ή καθαρών εσόδων των υποχρέων που παράγονται είτε παγκοσμίως είτε σε εθνικό επίπεδο (κατά προτίμηση ακαθαρίστων ώστε να μην χρειάζεται να προβούμε σε λογιστικό έλεγχο). Δεν έχει νόημα να συζητάμε για νούμερα και ποσοστά στο παρόν πρώιμο στάδιο.

Μία αμοιβή βάσει αμοιβολογίου εκάστου ΟΣΔ για το παραγόμενο προϊόν ΤΝ (generative AI output), καταβλητέα από τους τελικούς χρήστες σε κάθε ΟΣΔ χωριστά, ακόμη και επί γενικών αδειών (blanket licenses), ύψους –και αυτό είναι σημαντικό– όχι κατώτερου από την προβλεπόμενη αμοιβή ανθρώπινης δημιουργίας για την ίδια χρήση.

Επιπρόσθετα, η παραβίαση προσωπικών δεδομένων, δηλαδή η προσβολή της προσωπικότητας και των ηθικών δικαιωμάτων των δικαιούχων από την ΤΝ, θα πρέπει επίσης να δικαιολογεί αποζημίωση του δικαιούχου.

Επί πλέον, μελετώντας τη φύση του input και του output, συνειδητοποιούμε ότι έχουν διαφορετικούς δικαιούχους. Θεωρητικά, οι μηχανές ΤΝ θα μπορούσαν να έχουν εκπαιδευτεί από τη συμβολή του έργου κάθε δικαιούχου χωρίς να γνωρίζουμε το ακριβές ποσοστό αυτής.

Επομένως, είναι δίκαιο τα έσοδα από το input να διανέμονται σε ίσα μερίδια μεταξύ όλων των δικαιούχων. Ενώ η δημόσια εκτέλεση, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή παρουσίαση στο κοινό προϊόντων αυτόνομης ΤΝ αποτελεί αναπαραγωγή των προτύπων της αγοράς σε συγκεκριμένο χρόνο και τόπο. Άρα, τα έσοδα από το output θα πρέπει να διανέμονται μεταξύ των μελών κάθε ΟΣΔ βάσει των μεριδίων της εκάστοτε αγοράς.

Ωστόσο, όλα τα παραπάνω δεν είναι αρκετά, διότι οι νομικές διατάξεις πρέπει να μπορούν και να εφαρμοστούν. Για να διασφαλιστεί η επιβολή του γράμματος και του πνεύματος του νόμου, απομένουν ορισμένα πρόσθετα βήματα:

Ας εξετάσουμε τώρα το κριτήριο της συναίνεσης. Είναι αλήθεια ότι οι δικαιούχοι υποστηρίζουν ένα σύστημα "opt-in" (παροχής συγκατάθεσης), δηλαδή να ζητείται άδεια για τη χρήση των έργων τους, ενώ οι εταιρείες τεχνολογίας προτείνουν ένα σύστημα "opt-out" (δήλωσης εξαίρεσης), δηλαδή το υλικό να είναι ελεύθερο προς χρήση εκτός εάν ο δικαιούχος δηλώσει ρητώς την αντίρρησή του.

Σε μια ιδανική κατάσταση (δεν θα μπορούσα να συμφωνήσω περισσότερο), το σύστημα "opt-in" (η συμμετοχή του έργου στην εκπαίδευση της μηχανής κατόπιν θετικής δηλώσεως του δικαιούχου) θα μπορούσε να είναι η απάντηση, όντας ευθυγραμμισμένο με την παραδοσιακή αδειοδότηση και παρουσιάζοντας προφανή οφέλη για την απόδειξη της παραβίασης ενώπιον δικαστηρίου αλλά και από την άποψη μιας δίκαιης διανομής των εσόδων προς όλους τους δικαιούχους. Βεβαίως, δεν γνωρίζω πόσο συμβατό θα μπορούσε να είναι αυτό το σύστημα (opt-in) με την έννοια μιας εισφοράς (levy) ενώ επί πλέον είναι περίπλοκο από επιχειρηματική άποψη, καθώς συνεπάγεται διαπραγματεύσεις κάθε ΟΣΔ με κάθε πλατφόρμα ΤΝ παγκοσμίως. Φανταστείτε απλώς αν δεν είχε θεσπιστεί η εισφορά εύλογης αμοιβής ιδιωτικής αντιγραφής. οι εισαγωγείς δεν θα είχαν ποτέ αποζημιώσει τους δικαιούχους. Αλλά ας βάλουμε τα πράγματα σε μια σειρά.

Πρώτον, κάθε δικαιούχος πρέπει να έχει τη δυνατότητα εξαίρεσης ("opt-out"), δηλαδή να προβεί σε μια δήλωση εξαίρεσης του έργου του από την εκπαίδευση της μηχανής, ακόμη και υπό καθεστώς υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης ή συλλογικής άδειας διευρυμένης ισχύος, υπό μια κατασκευή κατά την οποία το ηθικό δικαίωμα υπερισχύει. Η δήλωση εξαίρεσης πρέπει να λαμβάνει χώρα με εύκολο και αδιαμφισβήτητο τρόπο. Μια δημόσια δήλωση του ΟΣΔ κάθε δικαιούχου αναρτημένη στο διαδίκτυο θα πρέπει πάντοτε να αρκεί. Διαφορετικά, το σύστημα "opt-out" (και συμφωνώ απόλυτα σε αυτό) θα μπορούσε να είναι μια παγίδα που προσφέρει στους δικαιούχους την ψευδαίσθηση του ελέγχου.

Επιπλέον, η εξαίρεση TDM (Εξόρυξη Κειμένου και Δεδομένων) για μη εκπαιδευτικούς σκοπούς δηλ. για εμπορικούς σκοπούς, όπου εφαρμόζεται, καθιστά αναγκαία την εφαρμογή ενός συστήματος "opt-out". Φυσικά, προκειμένου η δήλωση εξαίρεσης να έχει αναδρομική ισχύ (αυτό είναι ένα άλλο σημαντικό ζήτημα, δηλ. ποιο είναι το αποτέλεσμα της εξαίρεσης), θα πρέπει να επιβληθεί η "απομάθηση" (unlearning) των μηχανών, ανεξάρτητα από το πόσο τεχνικά εφικτό μπορεί να είναι αυτό.

Επομένως, πρέπει να δημιουργηθεί παγκοσμίως ένα αποθετήριο ρεπερτορίου καλυπτόμενο από δηλώσεις εξαίρεσης (opt-out depository) που θα περιέχει όλα τα ρεπερτόρια των ΟΣΔ ή μεμονωμένων δικαιούχων που έχουν εξαιρεθεί. Ακόμη και αν το σύστημα "opt-out" είναι ένας υπολογισμένος συμβιβασμός (καθώς το ιδανικό θα ήταν το σύστημα "opt-in", δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό), αλλά ακόμα κι αν επιλέξουμε ή συρθούμε στο σύστημα "opt-out" ως υπολογισμένος συμβιβασμός, το εν λόγω σύστημα δεν είναι συμβατό με το "τεστ των τριών σταδίων" (three-step test), καθώς: πρώτον, οι περιορισμοί και οι εξαιρέσεις είναι υπερβολικά ευρείς, δεύτερον, έρχονται σε σύγκρουση με την κανονική εκμετάλλευση του έργου στερώντας από τους δικαιούχους μια σημαντική πηγή εισοδήματος και, τρίτον, προκαλούν δυσανάλογη βλάβη στα έννομα συμφέροντά τους.

Δεύτερον, και πολύ σημαντικό κατά την άποψή μου, για να είναι αποτελεσματική η δικαστική αντιδικία σχετικά με την παραβίαση δικαιωμάτων από την TN, δηλαδή για να παρουσιαστεί μια υπόθεση στο δικαστήριο με εύλογες πιθανότητες επιτυχίας, είναι απαραίτητο να αντιστραφεί το βάρος της απόδειξης. Έτσι, οι πλατφόρμες TN ή οι τελικοί χρήστες ως εναγόμενοι θα πρέπει να αποδεικνύουν τη μη παραβίαση των δικαιωμάτων των δικαιούχων ως εναγόντων και όχι το αντίστροφο. Διαφορετικά, κάθε ενάγων θα χρειαζόταν μια μουσικολογική μελέτη για την απόδειξη χρήσης από την TN του ηχογραφήματός του, γεγονός μη ρεαλιστικό ιδίως εάν εμπλέκονται πολλά ηχογραφήματα ή δικαιούχοι στη δίκη. Συνοψίζοντας, η πρόβλεψη ενός μαχητού τεκμηρίου για τη χρήση περιεχομένου που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα από τις πλατφόρμες TN είναι ζωτικής σημασίας. Βεβαίως, ο κύριος στόχος δεν είναι η κατάθεση αγωγών σε μεγάλη κλίμακα, αλλά ο εξαναγκασμός των εταιρειών και πλατφορμών TN να καθίσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Και τώρα ας περάσουμε στο κριτήριο της διαφάνειας. Είναι επιτακτική ανάγκη για τους ανθρώπους και τους δικαιούχους να γνωρίζουν εάν μια δημιουργία ή μια εκτέλεση έχει παραχθεί από TN ή όχι. Επομένως, πρέπει να εισαχθεί ένα υδατογράφημα (watermark) για όλα τα προϊόντα που παράγονται από TN.

Αφήνω για τη συζήτηση τη διάκριση μεταξύ έργων "υποβοηθούμενων από ΤΝ" (AI-assisted) και "παραγόμενων από ΤΝ" (AI-generated), η οποία είναι ζωτικής σημασίας για την επιβολή του υδατογραφήματος.

Ωστόσο, ακόμη και το υδατογράφημα δεν είναι αρκετό. Στην ψηφιακή μορφή του προϊόντος, αυτό το υδατογράφημα θα πρέπει να περιέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με όλα τα μεταδεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν για τη δημιουργία του προϊόντος και, ει δυνατόν, το ποσοστό της συμβολής κάθε δεδομένου στην παραγωγή του τελικού προϊόντος. Είναι ο μόνος τρόπος για μια δίκαιη διανομή και μια δίκαιη αδειοδότηση. Τουλάχιστον με αυτόν τον τρόπο, το έργο των δικαιούχων θα μπορούσε να περιοριστεί στον έλεγχο της ακρίβειας των δεδομένων που περιέχονται στο υδατογράφημα.

Όλοι γνωρίζουμε αρκετές έρευνες που υπολογίζουν τη μείωση των εσόδων των ΟΣΔ λόγω της ΤΝ από 25 έως 50% για τα επόμενα χρόνια, γεγονός που θα επηρεάσει περισσότερο τους πιο αδύναμους δικαιούχους, δηλαδή τους μουσικούς.

Έτσι, ακόμα κι αν δεν είναι το κύριο θέμα της παρέμβασής μου, πρέπει να θεσπιστούν νέες πηγές εσόδων για τα συγγενικά δικαιώματα. Άλλωστε, πρόκειται για ένα συνέδριο που διοργανώνεται από μουσικούς.

Πρώτον, ένα συλλογικό δικαίωμα αμοιβής από τη χρήση ηχογραφημάτων μέσω streaming, ανεκχώρητο, αμεταβίβαστο, υποκείμενο σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση από τους ΟΣΔ το οποίο (και αυτό είναι σημαντικό) θα λειτουργήσει προσθετικά στους τυχόν υφιστάμενους όρους των συμβάσεων των βασικών καλλιτεχνών (featured artists).

Επί πλέον, είναι σημαντικό να αντιταχθούμε σε συμβατικές ρήτρες, ανεξαρτήτως παλαιότητας των συμβάσεων, που παραχωρούν σε παραγωγούς ή εκδότες κάθε δικαίωμα για τρόπους εκμετάλλευσης που θα εφευρεθούν στο μέλλον. Η ΤΝ δεν είναι ένα ακόμη μέσο για την επίτευξη ενός σκοπού, αλλά μια τεχνολογική επανάσταση από μόνη της.

Δεύτερον, ένα δικαίωμα είσπραξης από ζωντανές δημόσιες εκτελέσεις, όπως αυτό που έχουν οι δημιουργοί (στιχουργοί/συνθέτες/εκδότες), επειδή η λίστα των ηχογραφημάτων (playlist) που εκτελείται ζωντανά επιλέγεται λαμβάνοντας υπόψη τα πρωτότυπα ηχογραφήματα, στη δημιουργία των οποίων συνέβαλαν μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί διαφορετικοί από αυτούς που βρίσκονται στη σκηνή. Επομένως, υπάρχει μια προφανής υπεραξία που μένει ανεκμετάλλευτη.

Τρίτον, η αναγνώριση των ενορχηστρωτών ως δημιουργών, σε συνδυασμό με μια μικρή στοχευμένη αύξηση των αμοιβολογιών των ΟΣΔ δημιουργών ώστε να μην επηρεαστούν οι συνθέτες. Οι ενορχηστρωτές είναι κυρίως μουσικοί, και παρόλο που η ενορχήστρωση είναι μια σημαντική συμβολή στο συνολικό μουσικό έργο ή ηχογράφημα, ο ενορχηστρωτής, έχοντας θέση παρόμοια με αυτή του σκηνοθέτη σε ένα οπτικοακουστικό έργο, δεν αποζημιώνεται καθόλου.

Γιάννης Μαραγκουδάκης

Άφησα για το τέλος την πιο προκλητική πρόταση: την κατάργηση όλων των νομικών διατάξεων, όπου εφαρμόζονται, για τη διανομή των συγγενικών δικαιωμάτων μεταξύ παραγωγών ηχογραφήματων από τη μία πλευρά και ερμηνευτών και εκτελεστών από την άλλη σε ίσα μερίδια, δηλ. 50/50. Αυτή η ρύθμιση θεωρεί ως δεδομένο ότι οι ερμηνευτές και οι εκτελεστές εκπροσωπούνται σε επίπεδο σωματείου ή ΟΣΔ από κοινού, γεγονός όμως που δεν ισχύει σε πολλές δικαιοδοσίες. Επί πλέον, θεσπίστηκε λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική επένδυση των παραγωγών για την έκδοση του υλικού φορέα ενός ηχογραφήματος, γεγονός που δεν ισχύει πλέον. Η αγορά είναι αρκετά ώριμη ώστε τα ενδιαφερόμενα μέρη να διαπραγματευτούν ελεύθερα και να καταλήξουν σε μια δίκαιη λύση.

Ο στόχος για τους ερμηνευτές και εκτελεστές μουσικούς είναι η διανομή των μουσικών συγγενικών δικαιωμάτων σε ίσα μερίδια, δηλ. στο 1/3 για κάθε κατηγορία δικαιούχων.

Συνοψίζοντας, η TN είναι μια πραγματικότητα. Δεν έχει νόημα να δηλώνουμε αν είμαστε υπέρ ή κατά. Δεν ξέρω καν αν είναι η μεγαλύτερη κλοπή του αιώνα, όπως πολλοί εύλογα υπονοούν. Μου θυμίζει, ωστόσο, την παραβίαση των δικαιωμάτων των αυτόχθονων πληθυσμών στο όνομα της προόδου. Και πρέπει να συγχαρούμε τη δήλωση της FIM για την TN που μας υπενθύμισε τη σχετική διακήρυξη του ΟΗΕ, η οποία επιβεβαιώνει το δικαίωμα των αυτόχθονων πληθυσμών σε αποκατάσταση ή σε δίκαιη και εύλογη αποζημίωση για πόρους που ελήφθησαν και χρησιμοποιήθηκαν χωρίς την ελεύθερη, προηγούμενη και συνειδητή συγκατάθεσή τους.

Αυτό που ξέρω είναι ότι, αν θέλουμε πραγματικά να προτείνουμε κάποιες πρακτικές λύσεις, δεν έχουμε την πολυτέλεια να χαθούμε στις διαδικασίες, να δημιουργήσουμε μια επιτροπή για να εξετάσει το θέμα και μετά να σχηματίσουμε μια υποομάδα της επιτροπής και ούτω καθεξής. Είναι καιρός να βρούμε κοινό έδαφος, διότι όταν πρόκειται για νομοθεσία που ρυθμίζει την τεχνολογία, ο χρόνος είναι το παν, και προφανώς οι νομοθέτες βρίσκονται σε δύσκολη θέση.

Ορισμένες νομοθετικές απόπειρες σε λίγες χώρες και στην ΕΕ δεν αντιμετωπίζουν το ζήτημα αποτελεσματικά. Δεν "ξύνουν καν την επιφάνεια", περιοριζόμενες σε ουδέτερες διατυπώσεις και σε εκδήλωση ευσεβών πόθων, όταν δεν επιδεικνύουν αδιαφορία ή ακόμα και εχθρότητα. Κατανοώ ότι οι εταιρείες και πλατφόρμες TN, κάνοντας lobbying στο όνομα της προόδου και όντας πηγές παραγωγής κέρδους σε αυτή την εξίσωση, έχουν μεγαλύτερη επιρροή στις κυβερνήσεις σε σύγκριση με τους δικαιούχους που μπορούν να προσφέρουν μόνο πολιτική στήριξη και μια υποτιμημένη ασαφή ιδέα περί δικαιοσύνης.

Ας ελπίσουμε ότι μικρά κράτη με σπουδαίο παρελθόν, όπως η Ελλάδα, θα μπορούσαν να κάνουν τη διαφορά εισάγοντας ένα νομοσχέδιο για την TN αντί να αντιγράφουν άλλες νομοθεσίες όπως έκαναν οι αποικίες. Το αδιαμφισβήτητο γεγονός είναι ότι η TN, όπως εφαρμόζεται μέχρι τώρα, είναι μια ξεκάθαρη επίθεση κατά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Κλείνοντας, ο Αλμπέρ Καμύ δεν υπήρξε ποτέ πιο προφητικός. Είπε, «Κι αν το μηδέν είναι η μοίρα μας, ας μην το κάνουμε να είναι δίκαιο».

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ

“ΑΠΟΛΛΩΝ”

